

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tallinna Ringkonnakohus — Estonsko) — Eesti Pagar AS v. Ettevõtlike Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Věc C-349/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Nařízení (ES) č. 800/2008 (obecné nařízení o blokových výjimkách) — Článek 8 odst. 2 — Podpory mající motivační účinek — Pojem „[zahájení] prací na projektu“ — Pravomoci vnitrostátních orgánů — Protiprávní podpora — Absence rozhodnutí Evropské komise nebo vnitrostátního soudu — Povinnost vnitrostátních orgánů požadovat z vlastního podnětu navrácení protiprávní podpory — Právní základ — Článek 108 odst. 3 SFEU — Obecná zásada unijního práva týkající se ochrany legitimního očekávání — Rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu, kterým se poskytuje podpora podle nařízení č. 800/2008 — Znalost okolností, které vylučují způsobilost žádosti o podporu — Založení legitimního očekávání — Absence — Promlčení — Podpory spolufinancované ze strukturálních fondů — Použitelná právní úprava — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Vnitrostátní právní úprava — Úroky — Povinnost požadovat úroky — Právní základ — Článek 108 odst. 3 SFEU — Použitelná právní úprava — Vnitrostátní právní úprava — Zásada efektivity“)

(2019/C 148/03)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tallinna Ringkonnakohus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eesti Pagar AS

Žalovaní: Ettevõtlike Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Výrok

- 1) Článek 8 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 a 108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách), musí být vykládán v tom smyslu, že „práce na projektu nebo činnost“ byly ve smyslu tohoto ustanovení zahájeny, pokud byla první objednávka na zařízení určené pro tento projekt nebo pro tuto činnost provedena přijetím nepodmíněného a právně závazného závazku před předložením žádosti o podporu, a to bez ohledu na možné náklady na odstoupení od tohoto závazku.
- 2) Článek 108 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení vyžaduje, aby vnitrostátní orgán požadoval z vlastního podnětu navrácení podpory, kterou poskytl na základě nařízení č. 800/2008, pokud později zjistí, že podmínky stanovené tímto nařízením nebyly splněny.
- 3) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že vnitrostátní orgán může poskytnutím podpory na základě nesprávného použití nařízení č. 800/2008 vzbudit u příjemce této podpory legitimní očekávání ohledně její oprávněnosti.

- 4) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že pokud vnitrostátní orgán poskytl podporu ze strukturálních fondů na základě nesprávného použití nařízení č. 800/2008, je promlčecí lhůtou pro požadování navrácení protiprávní podpory v případě, že jsou splněny podmínky pro použití nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, lhůta čtyř let uvedená v čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení, nebo není-li tomu tak, lhůta stanovená příslušným vnitrostátním právem.
- 5) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že pokud vnitrostátní orgán požaduje z vlastního podnětu navrácení podpory, kterou poskytl na základě nesprávného použití nařízení č. 800/2008, má povinnost požadovat od příjemce této podpory úroky podle pravidel platného vnitrostátního práva. V tomto ohledu čl. 108 odst. 3 SFEU vyžaduje, aby tato pravidla umožnila zajistit úplné navrácení protiprávní podpory, a tudíž aby bylo příjemci podpory zejména nařízeno uhradit úroky za celé období, během něhož nakládal s touto podporou, a to ve výši rovnající se výši, která by byla použita, kdyby si musel částku dotyčné podpory půjčit na trhu během tohoto období.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 14.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. března 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Suez II Water Technologies & Solutions Portugal, Unipessoal Lda, dříve GE Power Controls Portugal Unipessoal, Lda v. Fazenda Pública

(Věc C-643/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 37 — Celní kodex Společenství — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 313 — Celní status zboží — Domněnka, že zboží je zbožím Společenství“)

(2019/C 148/04)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Suez II Water Technologies & Solutions Portugal, Unipessoal Lda, dříve GE Power Controls Portugal Unipessoal, Lda

Žalovaná: Fazenda Pública

Výrok

Článek 313 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 75/98 ze dne 2. ledna 1998, musí být vykládán v tom smyslu, že takové zboží, o jaké se jedná v původním řízení, které bylo dodáno a fakturováno společnostmi se sídlem ve třetích zemích společností se sídlem na celním území Unie k použití na tomto území, musí být považováno za zboží, které vstoupilo na toto území ve smyslu článku 37 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, a z tohoto titulu spadá pod výjimku stanovenou v čl. 313